

[Pia Kjærsgaard]

ligt. Hvis man vil have et rimeligt modspil til disse skattemyndigheder, så må der en revisor til. En revisor må ofte rekvireres til at gennemgå regnskabet.

Private borgere har ikke mere mulighed for at finde ud af skattereformens mange tåbeligheder, og for at sikre disse mange mennesker en ret til og en mulighed for at give skattemyndighederne et kvalificeret modspil må udgifterne til denne hjælp være fradragsberettiget.

Det er jo staten, i det her tilfælde seks partier, der har lavet disse indviklede love, og derfor må staten også sikre borgerne mulighed for at få afleveret en rimelig og fornuftig selvangivelse. Ikke mindst borgere med lav indkomst kan få problemer med at få råd til at købe sig til den nødvendige ekspertise. Derfor er fradragsmuligheden meget vigtig.

På modpartens side, altså skattemyndighederne, er der simpelt hen ubegrænsede midler til at sætte ind imod skatteyderne, hvis det skulle blive nødvendigt. Mange, der ryger ind i skattelabyrinten, undlader at føre sag. Selv om jeg godt ved, at en del fører sag mod skattevæsenet, er der jo desværre risikoen for at tabe, og så er pengene for alvor tabt.

Fremskridtspartiets forslag skulle ganske enkelt gøre det muligt i hverdagen at få revisorhjælp til selvangivelsen. Vores forslag skulle også sikre det, man kan kalde de resourcesvage borgere, dem, der ikke orker, dem, der ikke kan, dem, der ikke har evner til at selvangive, at angive sig selv, en mulighed for at kæmpe imod skattebureaukraterne.

Med et skattesystem som det, man her har udviklet så indviklet, er behovet for revisorbistand mere nødvendigt end nogen sinde før. Det er fortvivlende for os i Fremskridtspartiet at se, hvordan danske skatteydere umyndiggøres i større og større omfang.

Fremskridtspartiets forslag kunne også ses som en styrkelse af revisorerne antal. Det er der også nogle ordførere der har været inde på. Men det er faktisk ikke det primære i forslaget. Det burde i stedet for være indledningen til et skattereformnægterbidrag, der gav genlyd langt ind i denne skatteøggerregering. Borgerne skal ikke ydmyges af tåbelig lovgivning, der har givet til resultat, at man-

ge simpelt hen må opgive at følge med i, hvad der skal betales i skat og hvorfor.

Fremskridtspartiet er fortsat dybt, dybt uenig med statsministeren, der som bekendt har udtalt, at han synes, det som helhed var en god reform. Var vi enig med statsministeren, så var det her beslutningsforslag naturligvis aldrig nogen sinde blevet fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 132:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for grænsehandelskatastrofen.

Af Dohrmann (FP) m.fl.
(Fremsat 10/2 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Fremskridtspartiet har foreslået, at regeringen indleder forhandlinger med Forbundsrepublikken Tyskland med henblik på udarbejdelse af et oplæg til Folketinget, der vare for vare anviser en tidsplan for tilnærmelse mellem danske og vesttyske forbrugsafgifter. Forslaget tilsigter en løsning af grænsehandelsproblemet.

Det er naturligvis rigtigt, at den grænsehandel, danskerne foretager i Vesttyskland, for størstedelens vedkommende ville forsvinde, hvis man fjernede de afgiftsforskelle, som eksisterer mellem Danmark og Vesttyskland. En løsning af grænsehandelsproblemet gennem afgiftsned sættelser vil imidlertid medfø-